

BÀI TẬP CUỐI TUẦN - TUẦN 2

MÔN TIẾNG VIỆT

I. Đọc văn bản sau

KIỆN GIẾT VOI

Ngày xưa, trong một khu rừng có một con Voi rất hung dữ. Gặp bất kỳ loài vật nào, Voi cũng dùng đôi ngà ghê gớm của mình húc chết. Voi chưa chịu thua một loài vật nào. Vì vậy, càng ngày Voi càng kiêu ngạo. Một hôm, Voi đang nghênh ngang đi dạo thì gặp một đàn Kiến Vàng bò qua đường. Cho rằng đàn Kiến bé nhỏ láo xược, Voi quát:

- Đàn Kiến ranh con kia! Chúng bay không biết tao là ai hay sao mà chúng bay dám bò ngang qua đường tao đi? Tao chỉ khẽ dẫm lên một cái là chúng bay chết cả nút. Chúng bay không biết thân biết phận tí nào cả.

Trái với Voi nghĩ, đàn Kiến bé nhỏ đã cứng cỏi đáp lại:

- Này bác Voi, chúng tôi là những người biết mình biết người. Chúng tôi không bao giờ kiêu ngạo với ai cả. Nhưng nếu bác cậy sức muốn đánh nhau với chúng tôi thì chúng tôi cũng không sợ. Chúng tôi cũng không chịu lùi bước trước một sức mạnh nào đâu.

Nghe đàn Kiến trả lời như vậy, Voi nổi giận điên người. Voi lồng lên, định giẫm đàn Kiến chết tan xác dưới bàn chân to lớn của mình. Đàn Kiến nhỏ bé đã nhanh nhẹn tản ra, bám ngay lấy chân Voi mà leo lên lưng Voi. Đàn Kiến bảo nhau xúm cả vào hai mắt Voi mà đốt, khiến Voi không sao mở được mắt nữa. Trong khi hai mắt Voi còn cay xè thì đàn Kiến lại bảo nhau chui vào hai tai Voi mà đục thủng màng nhĩ. Voi đau buốt đến tận óc. Voi cố lấy vòi để thổi và quét đàn Kiến xuống đất nhưng không xuể vì đàn Kiến đông quá. Đàn Kiến lại chui vào vòi Voi mà đốt, mà cắn. Voi không tài nào chịu nổi, ngã lăn ra, kêu khóc, giãy giụa âm trời. Đàn Kiến đã đi báo thêm cho nhau biết và kéo tới mỗi lúc một nhiều, xúm vào đốt Voi cho tới chết mới chịu buông tha.

Từ đấy, họ hàng nhà Voi bảo nhau phải tránh xa giống Kiến nhỏ bé nhưng ghê gớm. Trước khi ăn gì, họ hàng nhà Voi đều cuốn thức ăn vào vòi, giữ thật sạch để không còn Kiến nữa rồi mới dám ăn. Và Voi cũng hết sức để ý, không bao giờ để cho Kiến leo được lên trên người mình.

Truyện ngụ ngôn

II. Dựa vào nội dung bài, trả lời các câu hỏi sau hoặc làm theo yêu cầu:

Câu 1. Con Voi trong câu chuyện là con vật như thế nào?

- a. Hung dữ, gặp con vật nào cũng dùng đôi ngà ghê gớm của mình để húc chết.
- b. Chưa chịu thua con vật nào nên nó rất kiêu ngạo.
- c. Cả hai ý trên.

Câu 2. Trong một lần đi dạo, Voi gặp ai?

- a. Con Voi
- b. Đàn Kiến
- c. Con Sói

Câu 3. Đàn Kiến đã nói gì khiến con Voi nổi giận?

- a. Nếu bác Voi muốn cậy sức mạnh của mình để đánh nhau thì đàn Kiến cũng sẽ không chịu lùi bước trước bất kì một sức mạnh nào.
- b. Con Voi sẽ không đánh thắng nổi một đàn Kiến bé xíu.
- c. Con Voi kiêu ngạo.

Câu 4. Đàn Kiến đã làm gì để chống lại con Voi kiêu ngạo?

- a. Đàn Kiến bám vào chân Voi leo lên lưng, chui vào tai chọc thủng màng nhĩ, chui vào vòi để mà đốt, mà cắn.
- b. Đàn Kiến bám vào chân Voi leo lên lưng, xúm vào mắt voi mà đốt làm mắt nó cay xè, rồi chui vào tai chọc thủng màng nhĩ, chui vào vòi để mà đốt, mà cắn.
- c. Đàn Kiến bám vào chân Voi leo lên lưng, xúm vào mắt voi mà đá làm mắt nó cay xè, chui vào vòi để mà đốt, mà cắn.

Câu 5. Kết cục của con Voi kiêu ngạo như thế nào?

- a. Van xin đàn Kiến tha mạng cho mình.
- b. Quyết tâm chống trả đàn Kiến tới cùng.
- c. Bị đàn Kiến đốt cho tới chết.

Câu 6. Câu chuyện muốn nói với chúng ta điều gì?

- a. Không được kiêu ngạo, coi thường người khác. Phải yêu thương, hòa thuận với những người xung quanh mình.
- b. Đoàn kết thì sẽ chiến thắng mọi sức mạnh to lớn nhất.
- c. Cả hai ý trên.

Câu 7. Dấu hai chấm thứ nhất trong bài có tác dụng gì?

Dấu hai chấm thứ hai trong bài có tác dụng gì?

Câu 8. Đặt câu hỏi cho bộ phận được in đậm trong câu sau:

"Voi cố lấy vòi để thổi và quét Đàn Kiến xuống đất nhưng không xuể vì Đàn Kiến đông quá."

Câu 9. Ghi lại các từ chỉ đặc điểm có trong các câu văn sau:

Ngày xưa, trong một khu rừng có một con Voi rất hung dữ. Gặp bất kỳ loài vật nào, Voi cũng dùng đôi ngà ghê gớm của mình húc chết.

Các từ chỉ đặc điểm trong câu trên là:

Câu 10. Câu tục ngữ nào dưới đây nói về tình cảm gia đình?

Anh em như thể chân tay
Rách lành đùm bọc, dở hay đỡ đần.

Bầu ơi thương lấy bí cùng
Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn.

Nhiều điều phủ lấy giá gương
Người trong một nước phải thương nhau cùng.

